

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH (ATALANISTA)

Any 7. Núm. 302. Dissapte 19 de Maig de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

Siguèmhhi tots

En Moret, contestant a les peticions que formularen los autònomistes barcelonins al comte de Romanones, fa remarcar sense concretar-los, que ls desitjs de Barcelona són distints o al menys no són iguals que ls de Tarragona y Reus. Y ho diu ab gran satisfacció y al comensament de la seva resposta, segurament pera que tothom se'n adoni més aviat.

Donchs, bé, senyor Moret: l'alegria no dura gaire a casa dels pobres. Demà quedarà demostrat, palesament, ab farsa y grandiositat may somniada, que Barcelona, com Reus y Tarragona, y com tota Catalunya en pès, té una sola aspiració, batega al impuls d'un sol pensament, anyora vol y exigeix una mateixa cosa: lo reconeixement y respecte a la seva personalitat.

Lo gran acte de Solidaritat Catalana, tindrà ressonancia per tota Europa. No'n sovintejem de manifestacions com aquesta, que posen de relleu ab eloquencia sobirana'l comú sentit d'un poble. Y és que, may, en cap ocasió, s'havia pogut concretar encara l'amor dels catalans per la seva terra.

La política barruera de partit, ab llurs egoïsmes y petiteses, nos presentava als ulls de tothom dividits, separats, odiant nos uns als altres. L'amor a la patria, pur, sincer, que disposa a l'amor y al sacrifici, tindrà la virtut d'esborrar diferencies, d'apaivagar rencunies, de fondre'l cor y l'ànima de tots los catalans.

Tots los Ajuntaments de Catalunya, y al davant d'ells los de les ciutats més importants, concorreran a la Festa, pera proclamar ben alt que a la nostra terra no hi són ni han existit may aquestes ridiques provincies ab que sols en lo mapa está esquetada. Y això dirà també al qui no sia sòrt de conveniencia que, aquest poble entusiasta, sens deixar d'esser barceloní, o tarragoní o reusenç, es, ha sigut y continuarà essent, per damunt de tot, català y ben català.

Acompanyemlos, donchs, als nostres Ajuntaments en la magnífica diada de demà. Totes les forces vives de tot arreu que s'acoplin al redós de les banderes ciutadanes, pera convèncer a la gent de Madrid, que s'ha acabat ja'l seu regnat, que ja res hi tenen que fer a Catalunya, que sabem governarnos y regirnos ben allunyats d'odioses tuteles.

Siguèmhhi tots!

Autonomistes catalans!

Demà tindrà lloch en la ciutat de Barcelona, l'hermós acte de solidaritat catalana. Demà donarà Catalunya tota, als ulls de las demás nacionalitats que integran l'Estat Espanyol, una prova més de la seva cultura, un nou testimoni de la personalitat intel·lectual del poble català, que protesta de que ab lleis injustes vulgui'l centralisme ofegar sa veu viril, que en nom del progrés, clama autonomia.

Y demà ben a pler nostre, veurèm realisat lo somni que tantes voltes ha sigut objecte de nostre preocupació, de nostra quimera.

Los autonomistes catalans y ls que s'han adonat dels batechs de son cor al despertar en un ambient de ver amor patri, és donaràn les mans germanes, davant testimoni fill de germanes terres, sagellant ab son afecte la corrent que s'aixeca poderosa, enarbolant la ensenya de l'autonomia, enfront de la política centralista, sagellant l'evolució progressiva del poble català que té la mirada fixa vers un demà esplendorós, ahont siga un fet la llibertat individual y colectiva. Es veurà ben ma-

nifesta la tolerancia dels catalans, en tot lo que afecti a idees polítiques socials y religioses davant dels interessos morals y naturals de Catalunya.

Més aquest agermanament hermós, aquesta solidaritat pura y essencialment patriòtica que avuy nos ompla de joia, volguèmla fer, catalans, per sempre més perdurable. No volguem ni tansols pensarhi en que retornin los jorns que seduits per personalismes impropis d'un poble civilisat, la nostra tasca política y administrativa s'expandeixi, y s'exteriorisi a conveniencia del caciquisme que s'ha apoderat, mercès al centralisme, de tot lo que pot pertorbar la forsa vital de la nostra terra. Fem obra positiva. Obra de destrucció del caciquisme ja que ell és lo primer y major enemic que entorpeix la marxa triomfant de les nostres aspiracions nobles y progressives.

Lo nostre agermanament en la defensa de la patria catalana; la nostra unió en la consecució de nostres ideals autonomistes, poden fer trontollar ben prompte, enderrocantlos deson tronó, a tots los polítics que un jorn darrera l'altre, nos usurpan nostres drets. No duptem donchs, un sol instant, en defensarnos de les imposicions d'eixa política somorta, unintnos enfront d'ella, ja que units podèm fernos respectar per lo que som y valèm.

Es hora ja, també, que problem ben plenament lo nostre lliberalisme. Es hora de que transformem les nostres prediques en realitats viventes, y aixís la tolerancia que aconsella la nostra veu, que ensenya la nostra ploma, serà ara y sempre lo més característich sagell de nostres actes. Siguem tolerants si volèm ésser forts. Pensèm que devèm ésser forts per combatrer ab victoria lo funest centralisme que ns endogala.

Jamay nos preocupi ni'n's espanti, la franca manifestació d'ideals fills d'un convenciment individual y que s'expandeixin a intuició del cor que's sent. La diversitat de pensament dels individus components de la colectivitat catalana, farà més potent sa vida, més pura y racional la seva acció. Ella probarà la tolerancia en l'acció concient, de tots los que bregan identificats en una aspiració única: l'autonomia de Catalunya.

Enlairèm donchs, lo nostre esperit, y fits nostres ulls, en lo bé de Catalunya que és lo bé nostre y dels que vindrán, pensèm los que aspirèm a una federació universal, que avans, hem de saber dominar nostres passions humanes, puig jamay fraternisaran los pobles que individualment no gaudeixin la tolerancia y germanor que pretenen exteriorisar.

Y si'l desitj d'autonomia, deu ésser, no'l ressò de l'aspiració d'una part determinada de catalans, sinó l'anhel de tot lo nostre poble, que demana llibertat, fem d'una vegada y per sempre'l gran bloc autonomista, escampant arreu de nostra aimada terra catalana, l'esperit de germanor; dignifiquem a nostra patria ab nostre mutual respecte y aixís Catalunya, la Catalunya nova, la patria dignificada per l'amor de sos fills, quan als sa veu en defensa de l'agermanament de tots los pobles lliures, ella serà'l veritable ressò d'un esperit potent y digne que vol enlairarse vers lo cim d'una gloria que serà'l triomf del progrés y la concòrdia humana.

La situació política

Resulta ben interessant la següent carta de Madrid que publica'l nostre estimat confrare *El Poble Català*:

«La qüestió política del dia es la dissolució de les Corts. Te'n Moret lo decret? ¿Lo tindrà? En Moret no té'l decret de dissolució, però l'espera. Desde que's al poder no ha fet altra cosa que afalagar y contraure mèrits davant de qui pot com-

pláurel. Tot lo succet ab la Lley de jurisdiccions ha girat sobre aquest punt. L'obtenir lo decret de dissolució. Ab tot, los amichs del President no están pas tranquils y quan se'ls parla de la possibilitat de que continuin les Corts actuals, se contrarien de mala manera. —No donar lo decret a n'en Moret, —diuen— fora lo comble de l'ingratiut.

En Montero y en Canalejas no la volen la dissolució, ni creuen que n'en Moret la obtingui, y del deseper comich dels moretistes se'n riuen. En Maura, que ab la dissolució del partit lliberal veu que'l poder li ve a les mans, calla y espera, posant tots los obstacles possibles a les pretensions d'en Moret.

Altra circumstancia dificulta en gran manera la dissolució del Parlament. Es aquesta la por de que Catalunya enriés una trentena de diputats republicans y regionalistes. Tots los polítics d'aquí, desde en Salmerón a n'en Maura, tenen lo convenciment de que si vinguessin ara unes eleccions, ab lo recort fresch de les festes de la solidaritat, lo Govern no treuria més que dos o tres diputats en tot Catalunya y pera'ls polítics d'aquí això és la mort, perquè l'exemple dels catalans y de Biscaya tindria ressò en altres llochs d'Espanya.

A Madrid no hi há ni un sol dels personatges grossos de la política que tingui arrels en lo país. La diputació la deuen a l'engranatge de cacichs, ajuntaments y diputacions provincials y saben prou bé que'l dia que'l poble's desvetlli la seva influencia serà acabada.

Los capitosos de la política tenen plena conciencia de la seva debilitat, de la decadencia y mort del règim, veuen que no resta a Espanya altra forsa positiva que la de Catalunya; tots la temen y fins alguns potsen l'odièn, mes en lo fons de la seva ànima tenen lo pressentiment de la seva derrota, ab la victòria del pensament català. Això dona a totes les manifestacions de la vida y de l'activitat catalana una forsa extraordinaria, de la que'ls mateixos catalans no'n tenen conciencia. Lo dia que vinguin al Parlament una trentena de diputats los efectes seran talment maravillosos, sorprenents. Lo règim centralista vist de lluny presenta una gran tosa, emprò de per dins está minat en totes direccions. Tan corcat está ja, que una empena vigorosa'l pot reduir a pols, y això més que ningú ho saben los que viuen dins d'ell. Cal confessar que l'esverament es forsa justificat.

No hi há hagut encara una veritable batalla en lo Parlament espanyol entre l'esperit català y'l centralista, no s'ha manifestat encara ab tot son vigor lo nostre ideal, y ja tot lo món de la política espanyola trontolla.

Los vells partits están descomposts, esmicolats per les concupiscencies dels seus homes. Tot es aquí fals y aparatós y debades cerquen quelcom en que agafarse. Lo règim es mort. La paraula autonomia sona arreu a Madrid mateix. Lo nou periòdich d'en Soriano *Espana Nueva*, la proclama com l'única idea redemptora.

Per això en mitj d'un estat tan gran de descomposició, es difícil orientarse dins la política d'aquí. No hi ha res segur. Tot está commogut; res s'aguanta ferm y'l demà es un misteri pera tothom fins pera'ls governants.

En aquestes circumstancies es perillósissima la renovació de la lley económica més important, l'arancel. Tots los treballs y afans de tants anys poden venir a terra, per una debilitat d'en Moret o per un cambi inesperat de govern.

Mes tinguem present que la debilitat es la que'n aquests moments inspira'ls actes dels polítics y que si nosaltres som forts, si nosaltres nos presentem units, en defensa d'un sòlit ideal polítich y econòmic aquest triomfarà perquè no'n tindrà en-

front seu cap altre pera combatre. La via es lliure. Devant nostre no hi ha cap pensament, no hi ha més que una organisció que sobreviu a un ideal ja mort d'un poble. Ahir vencedor, vensut avuy en les lluites econòmiques modernes, sols viu dels recorts d'un passat esplendorós.

Tinguin ben presents aquestes veritats los productors de la nostra terra. La llibertat y l'autonomia'ls donaràn la victoria. Dels partits vells res n'esperin. Ni volen, ni encara que volguessin podrien donar res.

JOAN RIVERA.

Festes de l'homenatge de solidaritat catalana

Programa y instruccions

Dia 20.—Matí, a les nou.—Arribada dels Senadors y Diputats pel Baixador del Passeig de Gracia.

Tarda, a les dues, Gran acte d'Homenatge.

Concorrerán als punts senyalats més avall, los Ajuntaments, Associacions y particulars que hi vulguin pendre part.

Orde de colocació

Núm. 1.—Passeig de Sant Joan (Cantó Ronda de Sant Pere): Guarda municipal, Penó de la Ciutat, Ajuntament y Diputació de Barcelona.

Núm. 2.—Passeig de Sant Joan (Cantó de Ali-Bey fins a la vora d'Ausias-March): Estudiants.

Núm. 3.—Entre Ali-Bey y Ausias-March a Casp: Comarques de Barcelona.

Núm. 4.—De Casp a Plassa de Tetuán: Comarques de Girona.

Núm. 5.—Plassa de Tetuán a Bailén per la Gran Via: Comarques de Tarragona.

Núm. 6.—Gran Via (de Bailén a Girona): Comarques de Lleida.

Núm. 7.—Gran Via (a la vora Girona): Societats integristes.

Núm. 8.—Gran Via (de Girona a la vora Bruch): Representants de les Balears, Valencia y Club Radical de Barcelona.

Núm. 9.—Gran Via (de vora Bruch al Passeig de Gracia): Entitats Catalanistes de Barcelona y pobles agregats.

Núm. 10.—Passeig de Gracia (de Gran Via a prop de Diputació): Societats Econòmiques, Artístiques, Agrícoles, Industrials y Literaries de Barcelona y pobles agregats.

Núm. 11.—Passeig de Gracia (de prop Diputació a prop Concell de Cent): Societats Tradicionalistes de Barcelona y pobles agregats.

Núm. 12.—Passeig de Gracia (Concell de Cent): Gremis de Barcelona y pobles agregats.

Núm. 13.—Passeig de Gracia (Concell de Cent a Valencia): Societats Republicanes Federals de Barcelona y pobles agregats.

Núm. 14.—Passeig de Gracia (Valencia a Diagonal y Diagonal a Rambla de Catalunya): Societats d'Unió Republicana.

La colocació's farà en los punts indicats y en los carrers afuents, segons lo número de manifestants, però desfilant sempre ab l'amplada de la Gran Via que correspon a la de l'Arc de Triomf de manera que no desfilí un grupu, fins que l'altre haja passat.

Tancarán la manifestació'ls ciclistes y Guarda Municipal montada.

Societats corals: Particularment se'ls designarà'ls llochs ahont hagin de cantar, desfilant a seguit del grupu davant del que cantin.

Instruccions

Al llarch de la manifestació hi haurá'l Còs de Bombers; cada un portarà una rodona vermella y una de blanca, daft d'un

pal: quan ensenyin la senyal blanca, la manifestació ha de caminar; quan ensenyin la vermella, tothom s'ha d'aturar.

Aquests senyals han d'ésser rigorosament complerts pels manifestants, donchs d'ells depend l'orde y la serietat de la manifestació.

Revistes y homenatge

A dos quarts de tres.—Los senadors, diputats y Comissió revistarán la parada, entrant per la Diagonal y baixant pel Passeig de Gracia, Gran Via, Passeig de Sant Joan y Arc de Triomf.

Ja allí, les senyals blanques, donarán l'orde d'avansar. Orde, sobre tot, orde y mostres de cultura y respecte del poble català. Les grans manifestacions estrangeres s'acostumen a fer agafantse del bras los manifestants.

La manifestació entrarà per l'Arc de Triomf: los delegats especials donarán la volta pera pujar a la tribuna per l'escala de devant del carrer del Portal Nou.

Los manifestants desfilarán pel Saló de Sant Joan, sortintne per les portes de davant del Parch. Se prega que no s'aturi ningú a dintre, ni pels llochs del voltant: *no hi haurà discursos.*

Nit, a les nou.—Serenada per les societats Euterpenses a la Plassa de Catalunya.

Dia 21.—Matí.—Visites a l'Ajuntament, Diputació, Museus y fàbriques.

Tarda.—Visites a l'Universitat, fàbriques y Casa Maternitat.

Nit.—Funció de Gala al Teatre Principal.

Dia 22.—Matí, a les deu.—Ascensió al Tibidabo.

A les dotze.—Banquet d'Honor: Los brindis se farán a la plassa del Tibidabo desde'l terrat de l'estació alta del Funicular.

L'Hotel Tibidabo tindrà dinars frets preparats y cantina pels que pugin a la montanya.

Tarda.—Baixada per la carretera. Visita a monuments artístics.

Nit.—Recepció a l'Ajuntament y colocació de retrates a la Galeria de Catalans il·lustrats: Pí y Margall, Mossèn Cinto, Figueras, Robert y Güell y Ferrer.

La Comissió veurà ab gust que tots los veïns engalanin los balcons ab domassos, cobrellits, banderes, etc., los tres dies de les festes.

Així mateix convida a pendre part en la manifestació a tots los que, no sent fills de Catalunya, sentin amor per ella.

Tothom trobarà lloch al voltant de les banderes que simbolisin les seves idees; aneuhi, catalans, y deixant de banda tot lo que'ns separa, donem mostra de que'l nostre poble es digne del seu nom, de la seva historia y de figurar entre'ls més cultes del món.

L'orde y'l respecte d'uns als altres són penyor de pau y la més alta mostra del civisme d'un poble.

De tots los catalans l'espera la Comissió executiva, *Joseph Roca y Roca.*—*Francesch Cambó.*—*Miquel Junyent.*

Notes de l'extranger

Rússia.—La Duma

Lo dia 10 d'aquest més va tindre lloch a St. Petersburg l'obertura de la Duma, la nova assemblea de l'imperi rus. Aquesta és una gran data en l'història de Rússia, la més gran sens dubte després de l'abolició del *servatge*. S'han celebrat *Te Deums* en totes les esglésies, moltes ciutats han guarnit llurs cases, tancat llurs escoles y llurs fàbriques en senyal de festa; Odessa ha donat lo nom de *Vintisset d'abril* (10 de maig del nostre calendari) a un dels seus carrers.

No obstant, lo sobirà no va anar al palau de la assemblea per inaugurar les sessions, com fan los reis d'Anglaterra y d'Italia. A l'igual que l'emperador d'Alemanya, lo Tzar se quedà a casa seva, y'ls delegats de la Duma tingueren que anar en mitj de gran aparato al Palau d'Ivern a escoltar la paraula imperial.

La Rússia s'ha inscrit al nombre de les nacions constitucionals. Se pot discutir lo valor d'aquest terme y declarar que la Constitució no està, com en altres monarquies, per damunt del sobirà. Lo Tzar no presta cap jurament de fidelitat a la Lley. Aquesta Lley emana d'ell; l'ha otorgat de bon grat al seu poble; podrà retirar-la demà si així ho té per convenient.

Podrà veraderament retirar-la? Cap jurament la reté. Però una nova força ha entrat en joc: la voluntat del poble rus. Seria temerari afrontar aquesta voluntat. Y'l poble no s' deixaria arrebatar facilmente los drets que se li han concedit. Lo Tzar ho ha ben comprès al resistirse a certs

pèrfits concells. Ja no's podrà dir de la Rússia que és un país governat en aparença per un emperador responsable y en realitat per una burocracia irresponsable. Hi ha ara al poder un nou element, que és lo poble y'ls seus representants.

Lo dia avans de la obertura de la Duma, lo Tzar va promulgar les *lleis fonamentals* ahont s'estableixen quins son los drets legislatius que'l sobirà's reserva enfront de son Parlament. Aquestes lleis afirmen l'autocràcia del Tzar y exigeixen la seva sanció pera que una nova lley pugui entrar en vigor. Li deixen la direcció de la política internacional de l'imperi y'l dret de guerra y de pau. L'emperador podrà disoldre la Duma y fixar la fetxa de les noves eleccions. Altremet, les *lleis fonamentals* afirmen la supremacia de la llengua russa, salvo certes excepcions. Declaren ademés inviolable la persona, lo domicili y la propietat *exceptuant los casos previstos per les lleis.*

En aquestes precaucions del sobirà s'hi ha volgut veure una mida retrògrada destinada a anoerrar per endavant tot lo treball de la Duma, y a transformar aquesta assemblea en una mena d'academia ahont s'hi permetrà disertar sobre les coses de l'Estat, però sense tocarles. Potser així s'espera entre'ls reaccionaris. Això seria una ilusió culpable. Lo Tzar pot afirmar sa autocràcia. Als seus ulls és un dret imprescriptible, sagrat, ja que sols respon davant de Deu. La Duma no acabarà ab tots los abusos de l'administració, però ha posat fi a l'absolutisme del Tzar. No ha proclamat ell mateix, en son manifest del 30 d'octubre, que d'aquí'n endavant *cap lley podrà entrar en vigor sens l'aprobació de la Duma?*

Fa més d'un segle, en lo regnat de Caterina II, los intel·lectuals russos reclamaven ja un Concil ahont hi estessin representats certs interessos de la nació. Ningú somniava ab un Parlament. L'idea aquesta és recent. Data del regnat d'Alexandre II. Lo Tzar s'hi oposava: no voldria pas, deya ell, crear a Rússia un nou 1789. L'infortunat sobirà, miserablement assassinat lo dia que's decidia a firmar una Constitució, anulada per son successor, no pensava pas que tindria ell també son 1793.

L'agitació revolucionaria, que, d'allavors ensà, se desenrotlla sens descans produint los tumults de l'ivern passat, no perseguia la creació d'un Parlament. Aquesta institució semblava als il·luminats del nihilisme y de les bombes, massa burgesa. La Duma es una conquesta dels lliberals, que han propagat l'idea y designat lo plan baix la base dels zemstvos. Y es un resultat indirecte de la guerra ab lo Japó, dels mals interiors que aquesta ha revelat, de l'intranquil·litat que ha fet neixer. Quan lo general Kuropatkin sortí vers Liaoyang, no's creya portar de la Mandxuria aquesta cosa occidental: un Parlament.

Què serà aquest Parlament? Quina serà la seva obra? Inútil seria dirho. Pel moment y tal com ha sortit de les urnes, perteneix la majoria al partit democràtic, partit de reformes, anomenat lo partit dels *Cadets*, y enfront d'aquest hi ha'l partit del 30 d'Octubre, lliberal també, però més moderat.

Los partidaris del règim actual, de la burocracia y dels seus abusos no formen a la Duma més que una minoria.

Desde ara's pot dir, que la gran majoria del Parlament està en oposició ab los elements que rodejan al sobirà y que tenen sobre d'ell major influencia. Y's pot preveure que l'interès serà menor en la rivalitat dels partits que en la lluita entre la Duma y'l Govern.

Una reunió a casa la Ciutat

Convocats per l'Excm. Sr. Alcalde de Tarragona com a President de la Junta de defensa de les aigües del Francolí, se va celebrar lo passat diumenge una reunió de representants dels pobles interessats en l'anulació de la concessió obtinguda per Reus, a fi de donar compte de les gestions fetes per la Comissió executiva que va anar a Madrid y acordar la conducta que convenia seguir en vista de l'aclaració obtinguda del Ministre de Foment ab la comunicació dirigida a la Jefatura d'Obras públiques d'aquesta provincia ordenant que no's permeti comensar l'obra ni treure una gota d'aigua del riu sense que'l concessionari probi les sobres de l'aigua del mateix.

No es lo nostre intent tractar o exposar los acorts que's prengueren després d'una empalagosa discussió sostinguda per un pobre home del Morell, sinó de manifestar la nostra sorpresa y fàstich, al veure la forma en que's fa la política a Tarragona, ja que era la primera vegada que presenciavem com actors lo raquitisme de

mires ab que's tracten los interessos del país, encara que no ignorem los personalismes que actüen per aquests indrets; però francament, no podem ni remotament, suposar que donada la patriòtica campanya que s'havia fet en defensa dels interessos generals de la Conca del Francolí sense recordarse ningú de cap partit, pogués haverhi qui a última hora pretengués intercalarhi la funesta política personal, procurant malgastar les energies dels pobles de la Conca y escamarlos una vegada més ab lo recel que ja tenen, de que en tots los assumptos va inmiscuida la política de partit, que en general, y tal com s'ha fet fins ara, representa'l mango-neig o negoci d'una personalitat ab los seus corresponents adeptes y la discòrdia y maïestar dels pobles ab la consegüent desadministració municipal.

Tal es l'impressió que'm va causar lo ocorregut en la reunió que comentem, ben trista per cert, si bé'ns va afalagar, destruint en part lo mal efecte, l'unanimitat ab que va ser rebutjada l'imtemperant y maliciosa intenció de convertir aquella pacífica assemblea, en una *juerga* de discussions personals, demostrant ab fermesa los assistents que están tips dels partits polítics que per sort caduquen y que lo que volen, es la política dels seus interessos morals y materials.

La Junta executiva de defensa de les aigües del Francolí ha obrat ab entesa y desprendiment y per això es que regoneixent lo país son profitós treball, sense recordarse de les idees personals que pugui sustentat quiscún de sos leals defensors, los va donar un vot de confiança, qual vot repercuteix al nostre entendre a la ciutat de Tarragona, no a la capital política, sinó a la Senyora y Majora de la Comarca que, en aquesta ocasió, ha demostrat serho de veritat al posarse per sobre de les petiteses de la política de banderia, que es lo corch que fa temps nos rosega y convindria que s'acabés d'una vegada, així per l'enlairament de Tarragona com pel profit dels pobles de sa Comarca, als que aprofitem l'oportunitat de felicitarlos y al mateix temps animarlos a que continuïn pel camí que han emprés en aquesta vegada.

J. G. y M.

FILOSOFIES

VI

Les impresions doloroses

Es cert que l'home's troba influit pel medi ambient que'l rodeja y que quan s'aboca a l'abim experimental l'èrtich de les atraccions inconegudes. No heu vist may al jove que sent l'acaparadora dissort pesant sobre'l seu ésser, com un estigma dolorós, abandonar-se en brassos de l'infortuni y bressolar-se ab l'anhel de rodolar encara més avall? Tots los coneixem aquestes doloroses impresions que'ns anoreen l'esperit y'ns tanquen la claror tot just ovrada. Oh poesia macàbrica del gorch que'ns sugestionen ab encants y promesses enganyses! Sofrim la desgracia sens coratge pera allunyarla y més aviat voldriem que vinguessin totes alhora les penes que aguerden torn pera flagellarnos y'ns tirèn de cap al torbellí pera que se'ns endugui y'ns sentim forts en un torrent de feblesa que nosaltres mateixos hem fet créixer.

Y és que, l'esperit humà s'hi abandona fatalment, dolorosament, ab esglayadora inconsciencia, en l'ambient destruidor y pert la noció clara de sa potencia y com planta migrada's va corsecant sota la grisor aplanadora dels cels núvols...; la mort del pare estimat, de l'esposa volguda, del amic protector... estimben a l'home de les regions tranquiles ahont amorosament reposa, y un defalliment intern, fruit de reflexions pessimistes, se fá amo y senyor de la voluntat y de grahó en grahó lo duu cap al suïcidí, cap al no ésser, cap a la mort moral. Jo n'he vist exemples d'aital mena d'homes, xicots que han tastat la fel del beure enverinat y paladejant la fortor de l'àcid, no s'han cuidat de llençar ben lluny la copa malehida regenerantse de la caiguda, sino que han apropiat altre volta sos llavis cremosos en lo líquid de la mort y han begut d'un glop tota l'esgarriosa amargor del sugestionador misteri.

No sé per quina lley inexplicable nos fèm reus de nostres propies febleses, no sé per quin motiu hem d'abrassarnos al dolor després que'ns ha estampat al front lo seu petó de gel... Si tenim lo brahó necessari, aquesta besada de gel reaccionaria la nostra ànima y sentiriam un grat consol, com l'alenada del triomf veritable... més ara ni coratge tenim pera sofrirla y és que són molts los enamorats de la foscor de les penes, de la poesia dolorosa, de les atrac-

cions engolidores... Es veritat que existeixen heroes ignorats, campions anònim que's reconforten en lo deliri y tornen agradable l'aspror de les begudes amargantes; son les ànimes de la resignació, les flors que mostren llurs marçides coroles, aguardant la brillantor del sol que'ls hi durà la vida...

Ditxosos aquells homes febles que en lo relleix de l'abim troben la mà salvadora que'ls aparta del perill bramulador. Ditxosos, si, aquells joves que'l petó de l'ànima, lo consell de l'amich o'l tritlleig de la sobtada alegria, los hi obre la claror y'ls hi allunya la tempesta. Quantes ànimes s'han salvat ab lo raig de llum rapidament descobert!

Si tots los esperits fossin coratjosos, si l'ambient fos indiferent a la existencia de la criatura rahonal, aleshores no hi hauria necessitat de servinos mutuament de guies; la mateixa llum interior desfaria la boira de les impresions pahorrosos y la vida regnaria triomfant a totes hores sobre la terra; però mentres durin aquestes diferencies, que tal vegada perdurin sempre; entre homes que s'arrossegan fatalment cap a la mort y homes que mirèn gallardament cap a la vida, cal que tots empeltem valor als afligits y tributem homenatge a la paciencia y a la serenitat dels cors, convertintnos en guanyadors de victories redemptores.

Molts esperits rectes s'han desviat del venturós romiatge perquè han sofert una ensopogada en los seus propòsits dignes, molts han guaitat tota sa vida la claror y en un moment s'han encogat y han caminat sempre més a les palpenes... Oh fiblada del dolor que n'has inarçit d'existencies felisses! Més, pel contrari quantes vegades has obert los ulls de l'ànima als que sos tenien oberta la vista material y quants cops has estat solzament lliçó profitosa, avis suau y has mort inutilment sens cumplir lo teu desitj!

No és pas en l'alegría enfebada ni en la riallada sorollosa quan l'home pensa y s'inspira; les grans obres han crescut en lo reculliment, en la solitud benefactora... moltes voltes en lo silenci de les hores de dolor, y heus aquí perquè'ls homes heroics no s'han arraulit davant de les punyides brunzentes, sino que fins les han benehit ab devoció, com a balsam de les tempestes de la materia, com a feconda pluja dels cors, com a posta de sol maravellosa d'un dia xorch y rialler!

Lo dolor com l'alegría te'l seu encís y la seva poesia particular y les ànimes adolorides quan saben vencer l'impuls fatidich que voldria endur-seles envers la desesperació; son prehuats joyells de l'humanitat y s'apropen cada dia més a l'ideal de perfeccionament progressiu.

F. OLIVES y SIMÓ.

Comentaris

Un gós llarch y prim, de morro punxagut y cama esgangelada *transitava per las calles de esta capital y de su término* (article segon de la lley) *sin ir provisto del correspondiente bojal.* Era un cá una micota lleig però d'aspecte ben simpàtic; poch cuidadós de sa persona, no mirava gaire *delgado*; a tot arreu li venia bé per estendre sa trista carcanada mentres pogués fruir la dolsa caloretta que, sempre, proporciona'l raig de sol, amich de tots los gossos y gossetas que arrastran l'ape-sarada vida per demunt del nostre planeta que, com mare carinyosa, los manté y'ls dona de més a més calsar, vestir y casa franca. Responia al nom dolçissim de Pelut y era de veure quan se sentia interpelat; tot seguit venia fent anar la qua, desgraciad aditament de sa persona; pelada més que una moxina, no feya gaire honor al paíri que'l va batejar al nostre pobre Pelut; aquella qua era un sarcasme y tan sols un plumeret al cap de vall donava a entendre que, anys passats, los pèls hi eran... Pobres pèls que *ya no volverán...*

Capficat y ab l'orella cotxa, lo nostre Pelut reflexionava. Valgam lo gloriós Sant Roch!—deya'l cá,—valia més haver mort aquella vegada que l'amo'm va fer vomitar la botifarra a copi de such de la tonyina; cap a mes velleses, trobarme en aquests balls, passarme pel registre, com si fós frau, materia de contrabando. Qui ho aguanta; qui es capàs de consentirho! Jo, inscrit en lo gran llibre del registre (article primer). Això es depressiu per un guisso; ser una cosa, un immoble, una pertenencia; lo meu nom posat en blanch y en negre; la professió (article tercer) y el uso a que se me destina!... Yes, a quin us se'm té de destinar? Què hi posarà'l meu amo?... Pelut... Conilero... Raza dudosa... Uso... fa'l drogo ó sea jaure la major part del dia... Quina vergonya! Per

ser més cego... (article darrer de la lley dels gossos.

NOVES

SOLIDARITAT CATALANA

PER CATALUNYA

Suscripció popular per pagar los gastos de l'Edició dels discursos contra'l projecte de lley de les jurisdiccions y del Homenatge que Catalunya oferirà als senadors y diputats que tan valentment lo combateren.

Queda oberta a tots los periòdichs, societats y entitats polítiques de Catalunya.

En l'Associació Catalanista, Centre Nacionalista Català y redacció de Lo CAMP DE TARRAGONA, Méndez Núñez, 6, queda oberta la llista de suscripció popular.

Pessetes.

Suma anterior.....	125'60
Antoni Escofet.....	2
Joseph Avila.....	0'25
Carles Andreu.....	0'50
A. P.....	0'50
Ramón Carreras.....	0'25
Pere Pujals.....	0'25
Un de tants.....	0'25
Esteve Ferré.....	0'25
Massoni.....	0'25
Joseph Geronés.....	0'50
Andreu Balcells.....	0'25
Garreta.....	0'20
Joseph Morell (a. C. s.).....	0'10
Antoni Riera.....	0'30
Joaquim Alberich.....	0'10
Anton Carraté.....	0'10
J. M.ª M.....	0'10
Un derrotat.....	0'10
Anton Rovira.....	0'10
Elles Garrabé.....	0'25
Un catalanista.....	0'10
Un catòlich.....	0'10
Un republicà.....	0'10
Pere Andreu Cabestany.....	0'50
Total.....	133

(Seguirá.)

Per no haver arribat al seu deute temps lo paper que tenim costum de gastar, nos veyem obligats a fer lo tiratge d'aquest número ab classe inferior.

Sembla que va endevant la decisió que té la comissió de festes de Santa Tecla en ferles ab lo major lluïment possible. Si no se deixa abandonada l'idea de donar sepultura definitiva a les cendres dels antics Reis de Catalunya y Aragó, que resten depositades a nostra Seu, fentse a l'objecte una artística y valiosa sepultura que fassi pendint ab la del nostre gran Rey En Jaume, será això prou pera que aquestes resultin pomposíssimes y de gran atracció.

Lo que convé es que si's decideix en fer aquesta solemne festa, no's descuidi la comissió en organisarho lo més prompte possible.

Hem sentit a dir que un chor d'aquesta ciutat que's proposa anar a Madrid pera les properes festes reials, ha dessistit de cantar la pessa denominada *La donzella de la costa*, pel greu delict de haverhi al final de la mateixa un visca Catalunya!

No's enterarem de si es veritat lo que hem sentit a dir pera posar en solfa al tal chor... d'en Clavé. ¡Pobre Clavé!

Ha quedat constituït a Tarragona'l Comitè contra'l desafió, en la forma següent: President, D. Manel T. Cuchí, Alcalde; Vis-president, D. Felip de Veciana y de Berenguer, propietari y diputat provincial; Vocals, D. Ferran de Querol y de Bofarull, Vocal de la Junta directiva de la Lliga Antiduelista de Catalunya; D. Antoni J. Escofet, comerciant; D. Joan Noquera Vilalta, Registrador de la Propietat; D. Joseph M.ª Iglesias Ojeda, advocat y propietari; Secretari, D. Antoni Elles y Buxadé, Procurador dels Tribunals.

Llegim en la premsa local que'l Govern ha ofert pagar lo cost del panteó que se projecta fer a la Catedral pera la sepultura definitiva ahont descansaran les despulles dels antics Reis d'Aragó y Catalunya.

Avuy han marxat cap a Barcelona pera assistir a la grandiosa Festa de la Solidaritat Catalana, un gran nombre de catalanistes d'aquí que junt ab un altre no

menys nombrós aplech de catalans de diferents idees, però units tots per l'amor a nostra terra, formaran una munió de tarragonins ben considerable.

Sabem també que molts de nostres paisans residents a Barcelona s'hi ajuntaran engrassant aixís més la ja forta representació de la gent de Tarragona.

Com es sabut, a més de la representació de nostre Ajuntament ab l'antiga bandera de la ciutat, hi assistiran delegats dels centres republicans y carlí, del Centre Nacionalista Català, de l'Associació Catalanista, de Lo CAMP DE TARRAGONA, *Orfeó tarragoní*, «Ateneu de Tarragona», *La Cruz*, *La Justicia* y altres entitats y periòdichs que no recordem en aquest moment.

La conversa de tota la setmana ha versat sobres l'acte esplendorós y de gran resonancia que demà presenciara la ciutat de Barcelona.

Tothom convé en que será aquest lo més grandios que ha registrat cap poble. Lo resultat práctic d'aquest acoblament de catalans, d'aquest agermanament de ciutadans que s'uneixen en protesta d'una lley feta pera anar contra Catalunya y contra'ls seus fills, no trigará pas gaire en veures.

L'unió fa la forsa y la Solidaritat será la unió perdurable.

S'han posat a la venda'ls sagells de la Solidaritat Catalana.

N'hi han de 5, 15, 25 cèntims y de una pesseta. També s'han posat en venda les medalles commemoratives de l'Homenatge.

Les persones d'aquí que desitgin adquirirne, poden dirigirse al Conserje de la Associació Catalanista, Méndez Núñez, 6 y al kiosco d'en Joseph Aymat, de la Rambla de Sant Joan.

Pera assistir a la grandiosa y imponente festa de la Solidaritat, ha fet fer la Associació Catalanista de Tarragona una hermosa bandera barrada que lluirá demà en lo pas de les corporacions devant de la tribuna de diputats y senadors.

Hem de tornar a parlar de l'*Orfeó tarragoní* encar que això sembli pesat, mes es just que dediquem nostra atenció a la artística institució que ab tan poch temps tantés coses bones ha sapigut dur a bon fi.

Deyem en nostre número últim que la secció de senyoretas comptava ja ab una llista de 40 y avuy podem afegirne vint més, o siguen 60 senyoretas.

La secció d'homes y noys compta avuy ab una massa de 130 individus que fan un conjunt choral d'unes 200 veus, cosa que sobrepuja a lo imaginat pels mateixos orfeonistes.

Aquesta setmana comensaren los ensaigs de la bella composició d'en Morera *Montanyes del Canigó* y la vinenta la gran obra musical de l'eminent Grieg que dú per títol *Patria Nova*. Aquesta magnífica composició será la primera que s'ensajará ab la secció de senyoretas, seguint a aquesta *La Gata ye'n Belitre*, d'en Pujol, *Els tres tambors* d'en Lambert y altres no menys aplaudides y de justa nomenada y difícilíssima ejecució com lo *Chor de Pelegrins* del Tanhauser del colós Wagner.

L'animació y entusiasme que regna entre l'element jove que composa l'*Orfeó*, es indescriptible. Tothom se felicitá de l'impetuosa valerosa del mateix, esperansats, confiadíssims de que'l creixent *Orfeó* dará dies de gloria y honra a nostra Tarragona quan Hansi als quatre vents ses notes d'amor y de germañor, de pau y de dolces catalanes.

Diu que's projecta demanar la rebaixa del franqueig pera la correspondencia per tot Espanya a deu cèntims.

Lo demanar no costa gens; lo difícil será que'l govern ho atengui; ara, si fós augmentarlo a vint cèntims, ja fóra altra cosa.

Convalecencias.—**Ovi Lecitina Giol.**

La present setmana ha sigut del tot variable. Días de núvols, propis de la tardor, dies de vent, estones de pluja y estones de sol. Tot a miques y a bossins. La temperatura que semblava que s'havia afiansat a bonansa y de cara a l'estiu, ha redressat novament portantnos al bell mitj del Mars marsot. Lo que's per ara'l temps es més aviat fret que suau, principalment cap al tart y a la vetlla que's fa sentir ab bastanta intensitat.

Un dia d'aquests veurá la llum pública una obra deguda a la ploma de l'eminent publicista En Enrich Prat de la Riba que durá per títol *La Nacionalitat Catalana*.

En aquesta obra s'estudian las principals causes que concorren en la nostra terra que li donen tots los caràcters de nacionalitat.

Se vendrá al módich preu de 0'50 cèntims.

Totes les misses que's celebrarán dimars día 22, en l'iglesia de la Santíssima Trinitat, y las que's celebrin los días 22 al 26 en las parroquials de Banyeres, Santa Oliva, Llorens y Albinyana, serán dedicades a l'ànima del que fou preclar fill de Tarragona Excm. Sr. D. Carles de Morenes, Baró de les Quatre Torres (a. C. s.)

La respectable familia de Morenes quedará agrahida a quants amichs assisteixin a algún de dits religiosos actes.

Pera demà a la tarde anuncia la companyia Rius del Centre Català, la *reprisse* de la magnífica sarsuela *La Mascota* y pera la funció de nit la popular sarsuela *Las Campanas de Carrion*.

No creyem equivocarnos a l'augurar al Centre dos plens a vessar.

—Neurasténies.—**Neurostodogeno Su-graños.**

COSTUMS TARRAGONINSE

Darrereras obras de

D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL

HERÈU Y CABALÉ..... Preu: 2 ptas.

MONTERRAT..... » 3 »

Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

TARJETAS DE VISITA

Imprempta Sugrañes

Ibarra y C.ª de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almería, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeó, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirá d'aquest port lo día 24 de maig lo vapor **Cabo S. Vicente**, son capitá D. Tomás Garrastazu, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Pères.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100, aceite bacalao 1.ª, glicerosfosfatos, hipofosfatos, glicerina. **La mejor.** Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos; consunción, convalecencias, embarazo, lactancia; tos, tisis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores nervios. Análisis Dres. Bonet y Codina, aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—**Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

JARABE HIPOFOSFOS NADAL con **Neurostina.** Tónico, reconstituyente, estimulante. **Hipofosfatos de cal, estronina, hierro, manganoso, quinina, sosa,** cuasina, tónico amargo y neurostina (fosforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; acelera digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones **hipofosfatos.** Preparación esmerada, productos escogidos.—**Medalla de plata.** Farmacias y Droguerías.

Joan J. Domènech Solé
PROCURADOR
SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU
 Agent del Banch Hipotecari d'Espanya
RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

Sant Roch gloriós que això no ho puch permetre...
 Lo pobre Pelut s'entrasteix y comensa a guinyolar, llensant a l'aire enternidors planys que trenquen lo cor d'una perdiguera que s'encertava a creuar la cantonada, oïrant un muntet d'escombrieres que una raspa, desobeidora de les lleys de la alcaldia, acabava de llensar al mitj de la plassa.
 —Què tens, Pelut; que't passa?—pregunta la perdiguera plantantse al devant del cà de consolat y esguarjantlo ab simpatia.—Pobre Pelut! T'ha tocat lo rebrer, veritat? Volies la Zoraida y'l Turch ha pogut més que tú; de lluny me'n hi adonat. Què hi vols fer; no's pot ser jove sempre...
 —No, Sulima, no; no ploro per aquesta causa; són d'altra procedencia'ls planys que llensó. Que no has llegit lo bando de D. Manuel?
 —Calla, Pelut; no me'l records; se coneix que aquest senyor té poca feina; enredarse ab gossos quan... Va, no's emboïquem, Pelut, que allà a la cantonada veig un municipal... no fós cas...
 Lo Pelut no parava de ploriquejar.
 —No ploris, guisso.
 —Ja ho dius, Sulima, que no plori. Allò de la *chapa en sitio visible* no m'agrada (article de la lley).
 —Al collar hombrá!
 —Y si'l collar se gira y la *chapa* no's veu, que passa?
 —Tens rahó; vetaquí que jo no hi atnava...
 —Allavors, vindrá la multa, y l'amo cremat, nos donará alguna bastonada.
 —Hi ha un medi, Pelut.
 —Un medi?
 —Si guisso; la *chapa*, sota la qua; vols un *sitio más visible*? Sempre's veurá. Aixís, al menys, quedará justificada la mania que tots tenim d'anarhi a plorar. Lo reglament haurá servit d'alguna cosa y nosaltres, sense calguer preguntar, sobrem tot seguit qui som y'l que fem.
 —Ets una sabia, Sulima!
 Lo Pelut se queda badant y mirantse ab veritable admiració sa antiga enamorada.
 —Si que ho ets una sabia, per alguna cosa te portava amor una vegada; te'n records?
 —No eyoquis remembrances, Pelut, que lo passat ja es ben passat y... ja no torna. Ben mirat, no'n vaig fer un dit d'abandonarte per aquell ditxós Sultá; me va fer passar una vida! Sòrt que li van donar la bola y vaig acabar de patir; may més, Pelut; may més!
 —Es dir que ja no...
 —No, Pelut. Ja no me'n cuido; com que l'amo ja no cassa, tampoch casso jo.
 —Ja no casses; però D. Manuel te casará y si vas sense *bozal*, te exterminará por medio de estrignina (article segon).
 —Me sembla que si no s'ho pintá... primer li donarán la bola a n'ell; ja veurás, tot seguit que pugi en Maura, quina bola!
 —Avuy fós y demà festa. No'l puch veure; en quan de lluny oviro un barret de copa, ja'm penso que es ell; l'altre dia, mitj a les fosques, n'hi havia un al recó de la plassa y m'hi vaig abraonar. Pobre d'ell, si li trobo; no hi havia res sota del barret... uns quants surells y mabres.
 —Recorts de l'hecatombe del cloruro.
 —Potser sí, Sulima.
 Lo Pelut, aixutes ja totes ses llarmes, se posa a riurer, mostrant un bon rengle de punxagudes dents. La Sulima, també l'imita y un silenci sepulcral fa plassa a la conversa que sostenien aquell gós y aque-la gossa.
 Al cap d'una estona, lo Pelut se torna a posar seriós; olora a l'aire y mira fixament. Es un senyor que passa.
 —No es pas aquest lo senyor alcalde, Sulima?
 —No, per qué ho preguntes, Pelut?
 —Com porta barret de copa... Llástima que no ho sia, li volia dir una cosa.
 —Tú, parlarli a D. Manuel? Quina barra! Què li volies dir?
 —Res més que una cosa, Sulima. Que d'hi miri forsa quan fassi un reglament.
 —Vols dir que no està bé?
 —Si fá por de veure'l! Quan acabi lo dels gats que avuy está confeccionant, tindran de demanarli que li fassi donar un tom per l'Academia. May diries que parlaven aquest mati l'amo y un altre, a casa.
 —Qui es capás d'endevinarho.
 —Deyan que a mi'm volia fer inscriure com un gós de cego. Figurat, quina ignominia! Era per això que estava tan malhumorat quan has vingut.
 —Com gós de cego? No pot ser.
 —Si que pot ser. L'amo no ho pot ser més cego del que es; tota la vida ha votat a D. Manuel el Ceremonioso... Ja no's pot

PASTILLES SERRA

son las mellors pera curar la TOS

Y totes les enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen les mucoses, faciliten l'expectoració y treuen en un dia l'opressió del pit y la fadiga. Poden pendres sens cap perill, puig no contenen opi ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

NEURASTENIES

clorosis, debilitat general, anemia

se curen radicalment ab l'ús del
NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Llevat de CERVESA

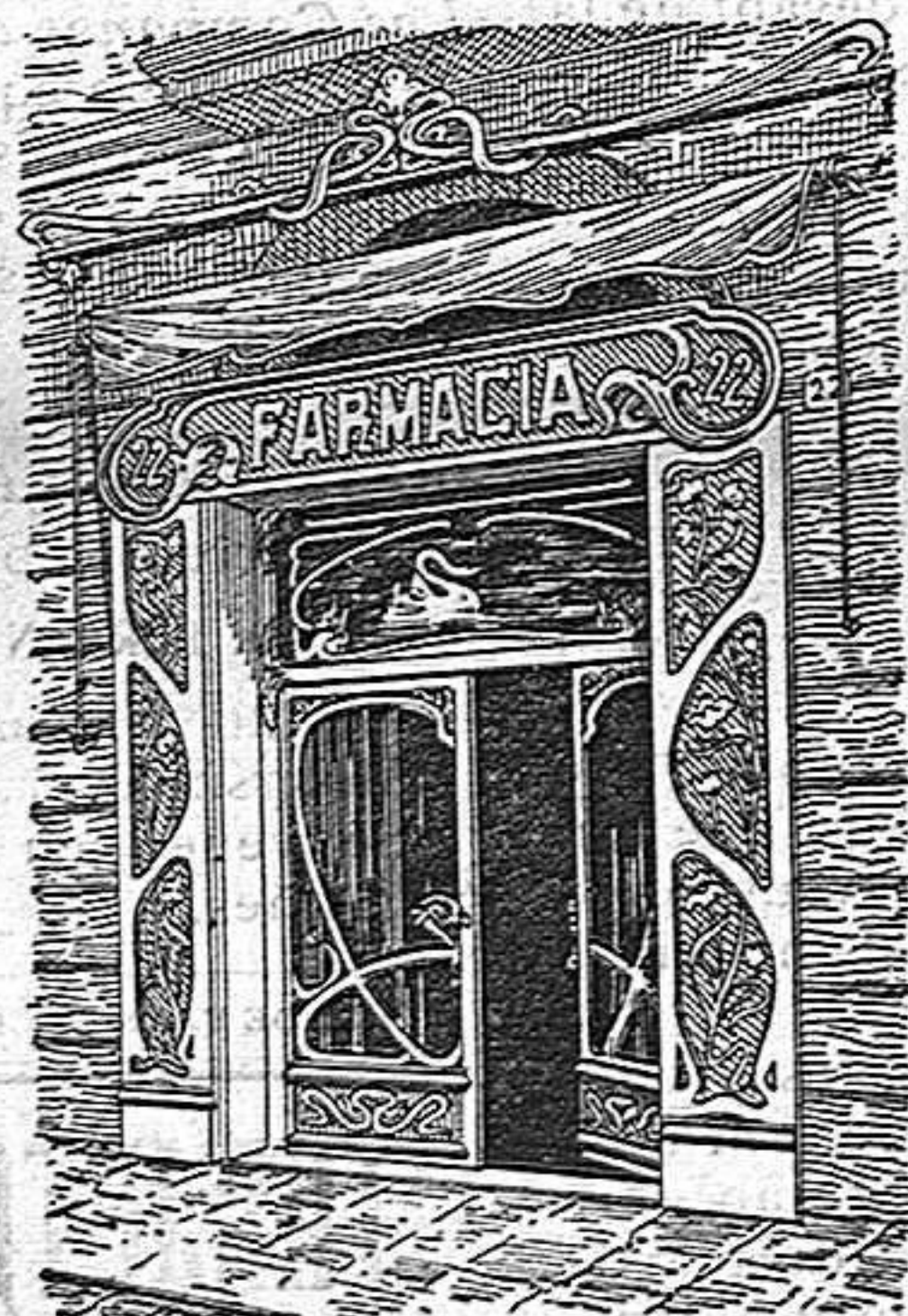
ESBERT

Es lo mellor pera curae radicalment tota classe d'erupcions de la PELL, florconcs, supuracions, dermatossis, antrax, vespes, etc.

DE VENDA en totes les bones farmacies

Depòsit general:

Farmacia **ESBERT**
Unió, 22
TARRAGONA

PILDORAS VERDAS

ESBERT

Es la mellor preparació pera combatre la

pobresa de sanch,
retrassos de la menstruació,
anemia, etc.

Farmacia.—Unió, 22
TARRAGONA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutió, de color inalterable y teixit tantíssim bo, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrián fer melló, a propòsit per regalós; causan gran admiració. Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuaries

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries. Projectes y presupostos detallats de les obres que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos, Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre. 50 pta.
Fora. 150 »
Extranjer. 200 »
Número d'avuy. 15 »
De venda en lo local de l'Associació Catalànista, carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

TUPINAMBA EXQUISITS XICOLATES

de la casa

TUPINAMBA

FROSTADERO DE CAFÉ

OPROMA CONCENTRADO con Real Privilegio.

SUCRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unió Representant a Tarragona y la Gombrón

En Joan Roset Sabaté.—Pastisseries

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Transatlántica

Línia de Cuba y Méxic.—Lo dia 17 de Maig sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M. CRISTINA

directament pera Habana y Veracruz Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacific ab trasbord a Habana al vapor de la Línia de Venezuela-Colombia, Combinacions pera litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línia de Nova-York, Cuba y Méxic.—Lo dia 26 de Maig sortirà de Barcelona, l'28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 13 de Maig sortirà de Barcelona, l'13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

ANTONIO LOPEZ

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabaniña, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina el ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge p ra Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinitat, ab trasbord a Curaçao.

Línia de Filipinas.—Lo dia 26 de Maig sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitijas, lo vapor

C. LOPEZ Y LOPEZ

directament pera Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Maig sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

P. DE SATRUSTEGUI

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Línia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera emprendre lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Línia de Fernando Póo.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Póo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Línia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: di-lluns, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixes a famílies. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixes pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquen en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixes de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Públiques de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar les Mostuaries que li siguin encarregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaja, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informes dirigirse a son agent

D. EMILI BORRÁS

Sastrería y Camisería d'en VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusi**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

VI d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.

Sucre vermifruich del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma está elaborada ab la tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A l'engros importants descomptes. Farmacia y laborator de A. Serra.—Rosa

A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar AYGUA NAF SERRA